

DANDIE DINMONT TERRIER

Pochodzenie: Wielka Brytania

Data publikacji obowiązującego wzorca: 22.08.2017

UŻYTKOWOŚĆ: terier.

Klasyfikacja FCI: Grupa 3 Teriery

sekcja 2 Teriery małe

Bez prób pracy

WRAŻENIE OGÓLNE:

Charakterystyczna jest głowa z pięknym jedwabistym obrostem, wielkimi oczyma o rozumnym, pełnym inteligencji spojrzeniu. Obrazu dopełnia długie, niskie ciało przypominające kształtem łasicę. Kończyny są krótkie i mocne, a sierść odporna na zmiany pogodny.

ZACHOWANIE/TEMPERAMENT:

Terier pełen wigoru i chęci do pracy. Niezależny, stanowczy, pełen godności, bardzo inteligentny, wytrzymały, uczuciowy i przymilny. .

GŁOWA:

Duża, silnej konstrukcji, pasująca do sylwetki psa. Wyjątkowo mocno umięśniona, szczególnie rozwinięte są policzki.

Mózgoczaszka

Czaszka: szeroka, zwęża się stopniowo ku oczom. Odległość od wewnętrznego kąta oka do guza potylicznego jest mniej więcej taka jak szerokość pomiędzy uszami. Czoło wyraźnie zaokrąglone. Głowa porośnięta delikatnym, jedwabistym włosem, najdłuższy tworzy czuprynkę

Trzewioczaszka:

Nos: czarny.

Kufa: długość kufy w stosunku do długości mózgowiczaszki jak 3 do 5 . Grzbiet nosa aż do oczu pozbawiony sierści, szerokość tej łysiny wynosi około 2,5 cm.

Policzki zwężają się stopniowo przechodząc w kufę, która jest głęboka i mocna.

Uzębienie: szczęki mocne, pełny zgryz nożycowy. Znaczy to, że górne zęby ściśle zachodzą na dolne, ustawione prostopadłe do szczęki i żuchwy. Wszelkie odchylenia są wysoce niepożądane. Zęby są bardzo mocne, szczególnie kły, wyjątkowo duże, jak na psa tej wielkości, dobrze zamykają się, tak by chwyt był jak najmocniejszy, o groźnej sile. Śluzówki i podniebienie są czarne lub ciemno pigmentowane.

Oczy: soczyskie ciemnoorzechowe, dobrze rozstawione, błyszczące, duże jak na psa tej wielkości, okrągłe, dobrze wypełniają oczodoły, ale nie są wylupiaсте.

Uszy: opadające, osadzone raczej w tylnej części głowy, nisko i szeroko osadzone. Opadają ściśle przy policzkach z leciutkim odchyleniem u swej nasady. Szerokie u podstawy, zwężają się nieomal w czubek. Przedni kant ucha tworzy od osadzenia po koniuszek prawie prostą linię, chrząstka i skóra są bardzo cienkie. Długość uszu wynosi od 7,5 do 10 cm. Ich barwa powinna harmonizować z całością szaty. Kiedy pies ma maść pieprzową, pokryte są delikatnym, prostym włosem barwy ciemnej, często prawie czarne. U psów maści musztardowej sierść na uszach ma być koloru musztardy, o jeden ton ciemniejszy od całości na tułowiu, ale nie czarna. U jednej i drugiej odmiany maści charakterystyczne jest cienkie pasmo jasnej sierści

zaczynające się w połowie ucha około 5 cm od koniuszka. Kolor i gatunek tego pasma jest prawie identyczny z sierścią porastającą czuprynkę i grzywkę. Często pasmo jasnej sierści na uszach pojawia się dopiero u psów dwuletnich.

SZYJA:

Bardzo muskularna, rozbudowana i mocna, widać jej siłę. Harmonijnie wtapia się w łopatki.

TULÓW:

Długi, mocny i elastyczny.

Grzbiet: dość niski w kłębie, lekko zapadnięty, równie lekko wznoszący się nad lędźwiami, stopniowo opada od szego punktu lędźwi do nasady ogona. Grzbiet, lędźwie i zad są mocno umięśnione.

Klatka piersiowa dobrze rozwinięta i nisko schodząca między przednie kończyny.

Żebra bardzo uwydatnione, okrągłe w obrysie.

OGON:

Raczej krótki o długości 20-25 cm, gruby u nasady, pozostaje taki jeszcze ok. 10 cm, po czym zwęża się ku koniuszkowi. W żadnym wypadku nie może być skręcony ani zadarty, powinien łukowatym kształtem przypominać szablę. Gdy pies jest w akcji, w napięciu, koniuszek ogona jest prostopadły do jego nasady. Osadzenie ogona nie powinno być niskie ani wysokie. W spokojnej postawie ogon jest noszony radośnie trochę powyżej górnej linii ciała.

KOŃCZYNY:

Kończyny przednie krótkie o wyjątkowo mocnej kości i umięśnieniu, szeroko rozstawione, a klatka piersiowa jest między nimi nisko umiejscowiona. Krzywe nogi uważane są za poważną wadę.

Łopatki dobrze kątowne, ale nie za masywne i ciężkie.

Przedramiona: opasują klatkę piersiową

Łapy: skierowane w postawie do przodu lub lekko na zewnątrz.

Kończyny tylne są trochę dłuższe od przednich, ustawione dość daleko jedna od drugiej, ale nie aż tak, by było to nienaturalne.

Uda: dobrze rozbudowane.

Kolana: kątowne.

Stawy skokowe niskie. Wilcze pazury powinny być usunięte.

Stopy: okrągłe o mocnych opuszkach. Są mniejsze od łap. Pazury są ciemne, barwy zharmonizowanej z umaszczeniem. Łapy płaskie lub o luźnych, rozwartych palcach są uważane za poważną wadę.

RUCH:

Wykrok zależy od kończyn tylnych. Jest silny, skierowany do przodu. Ruch swobodny, elastyczny i wydajny. Chody sztywne, szczudłowate, podrygujące i drobiące oraz przednie kończyny o poplątanej się akcji są wysoce niepożądane.

SZATE:

Sierść: Jest charakterystyczna i bardzo istotna dla rasy. Dwojakiego rodzaju - podszerstek jest włóknisty, miękki, a sierść okrywowa twardsza, w dotyku szorstka ale nie drutowata. Włos nie powinien opadać wzdłuż grzbietu tworząc przedziałek, ale powinien być krzaczasty. Taki mamy obraz, gdy z miękkiego podszerstka wystaje twardsza sierść.

Na przednich kończynach sierść tworzy pióra o długości ok. 5 cm. Wierzchnia strona ogona jest pokryta twardą sierścią, spodnia bardziej miękką. Sierść ta tworzy ładnie zarysowane pióro.

Maść: pieprzowe lub musztardowe.

- *Pieprzowe* - od ciemnoniebieskiego, prawie czarnego po jasnoszare, srebrzyste, najbardziej cenione są odcienie pośrednie. Kolor tułowia poprzez łopatki i biodra schodzi w dół, wtapiając się harmonijnie w odcienie, jakie mamy na kończynach po łapy. Tam sierść jest odpowiednia do umaszczenia tułowia: intensywnie rudo podpalana po jasnopłową. Obfita czuprynka i grzywka są srebrzystobiałe.
- *Musztardowe* - może być od czerwono-brązowego do jasnopłowego. Obfita czuprynka i grzywka są kremowobiałe. Kończyny po łapy pokryte są włosiem o ton ciemniejszym od tego na głowie. U jednej i drugiej odmiany umaszczeń pióra na tylnej krawędzi przednich kończyn są jaśniejsze od sierści na ich wierzchniej stronie. Niewielka, biała łatka na piersi, tak jak i białe pazury są tolerowane. Białe łapy są niepożądane. Sierść pióra na spodzie ogona jest jaśniejsza od wierzchniej. Wierzch ogona jest pokryty włosiem o ciemniejszej tonacji niż na tułowiu.

WAGA:

Od 8 do 11 kg dla psa w dobrej sportowej (użytkowej) kondycji. Preferuje się psy lżejsze.

WADY:

Wszelkie odstępstwa od podanego wzorca powinny być uznane za wady i oceniane w zależności od stopnia nasilenia i wpływu na zdrowie i dobrostan życia psa.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub wyraźna lękliwość
- Wyraźne wady budowy lub zaburzenia zachowania.

NB.

- Każdy pies, wykazujący wyraźne deformacje budowy i zaburzenia zachowania powinien być zdyskwalifikowany.
- Samce muszą mieć dwa normalnie rozwinięte jądra, w pełni wyczuwalne w mosznie. .